

Libretto van Nahum Tate, naar het IVde boek uit de Aeneid van Vergilius.

Barok opera met Proloog en 3 aktes (Engels)

Plaats en tijd. Carthago, mythische tijd

Première: Londen 1689.

Een monumentaal werk in de Barok-opera, is Dido and Aeneas vooral bekend als een van de voornaamste theater producties van Henry Purcell. Het is ook de enige echte opera van Purcell, zijn enig dramatisch en geheel gezongen werk. Het is een van de allereerste Engelse opera's.

Het verhaal

Carthago, na de Trojaanse oorlog.

De Trojaanse held *Aeneas* reist naar Italië. Op zijn weg naar Rome verblijft hij als gast bij *Dido*, de koningin van Carthago. Hij wordt verliefd op haar en zij besluiten te trouwen en samen een nieuw rijk te stichten. Maar Aeneas krijgt van een tovenares een verzonnen boodschap waarin de goden hem aanraden zijn reis voort te zetten. Na het afscheid sterft Dido door de hand aan zichzelf te slaan.

Akte I

Dido's paleis.

De Trojaanse prins Aeneas is ontsnapt uit zijn land. In de zeven jaar die hij onderweg is doet hij o.a. Kreta en Sicilië aan. Jupiter, (de oppergod) geeft hem de opdracht om het vergane Troje te laten voortleven in Rome. In Rome moet hij zorgen voor zijn nageslacht en een nieuw rijk stichten. Na de ouverture vraagt Belinda, haar zus Dido om haar zorgen te vergeten. Dido, verliefd op Aeneas wil haar liefde verbergen, omdat ze er niet zeker van is dat de liefde wederzijds is.

Dido bezingt de deugden van Aeneas. De twee hofdames, Belinda, de tweede vrouw en het koor zeggen dat Dido niet bang hoeft te zijn voor gevaar '*Fear no Danger*'.

Aeneas houdt ook van Dido. Aeneas beschrijft welke gevaren hij heeft getrotseerd en overtuigt Dido van zijn liefde '*Cupid Only Throws the Dart*'. Aeneas stemt toe in een huwelijk. Het koor zingt over de triomf van de liefde. De scène eindigt met een triomfantelijke dans (Chaconne) aan het einde van de 1ste akte.

Een chaconne is een 17de eeuwse dans in 3/4de maat, met als basis een Basso Ostinato.

Het koor zingt '*To the Hills and the Vales*'.

Akte II

Scène I

In een grot.

De tovenares roept de heksen bijeen om een vloek uit te spreken over Dido *'In Our Deep Vaulted Cells'*. Zij haten Dido, en broeden het plan uit om de jachtpartij die voor het huwelijk zal worden gehouden te verstoren door een donderbui.

Scène II

In het woud.

Dido en Aeneas rusten samen met hun gevolg uit van de jacht. Aeneas schept op over het zwijn wat hij geschoten heeft. De heksenstorm breekt boven hen los en iedereen vlucht naar de stad, alleen Aeneas blijft achter. Hij krijgt een vreemd visioen waarin de (nagebootste) god Mercurius hem verzoekt Dido te verlaten en snel naar Rome te gaan. Met veel spijt in zijn hart voldoet hij aan dit verzoek. De heksen vieren hun overwinning met een woeste dans. (begeleid door een echokoor, met donder en bliksem (Afschuwelijke muziek).

Akte III

Scène I

De kade.

Aan de kade van Cartago maken de zeelieden Aeneas' schip klaar voor vertrek. Er wordt vrolijk (en enigszins op een ruwe manier) gezongen over het op handen zijnde vertrek uit Carthago. Zij worden gadegeslagen door de tovenares en haar heksenduo. Die zijn alweer bezig met nieuwe onheilsplannen. Dido moet sterven, Cartago moet opgaan in vlammen en de Trojanen moeten op zee verdrinken.

Scène II

Dido's paleis.

Dido berust in haar lot. Aeneas komt terug en wordt met woede bejegend door Dido omdat hij haar zo maar in de steek wil laten. Ook als Aeneas zich bedenkt en aankondigt om bij Dido te blijven is zij onverbiddelijk. Eenmaal verlaten door Aeneas vindt ze hem alleen maar laf omdat hij zich op het laatste moment heeft bedacht. Dido neemt afscheid van haar getrouwe Belinda zingt haar klaagzang *'When I am Laid in Earth'* en met de woorden "Remember me" steekt zij zich dood en sterft. Het koor eindigt met een rouwlied voor Dido *'With drooping wings'*.